

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **P. S.**, zast. Mgr. Dagmar Beníkovou, advokátkou, se sídlem Legionářská 797/3, Olomouc, proti žalovanému: **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2015, č. j. KUOK 79909/2015, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci, ze dne 13. 12. 2016, č. j. 65 A 68/2015 - 27, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

### t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci, ze dne 13. 12. 2016, č. j. 65 A 68/2015 - 27, **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

### O d ů v o d n ě n í :

Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 17. 2. 2017 doručena kasační stížnost žalobce (dále též „stěžovatel“) proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci, ze dne 13. 12. 2016, č. j. 65 A 68/2015 - 27, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2015, č. j. KUOK 79909/2015, ve věci záznamu bodů v evidenční kartě řidiče.

Podáním ze dne 20. 3. 2017 stěžovatel podal návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Tento návrh odůvodnil tím, že musí pečovat o svou matku A. S., nar. X, bytem v X, která trpí X. Ještě před dovršením důchodového věku pobírala plný invalidní důchod pro postižení X; je držitelkou průkazu ZTP. Její onemocnění vyžaduje prakticky celodenní péči, o kterou se stěžovatel dělí s bratrem, který však není schopen takovou náročnou péčí zajistit sám. Jeho matka je zcela odkázána na pomoc třetích osob, a to i u zcela běžné denní činnosti. Stěžovatel jí poskytuje každodenní péči, bez které se matka neobejde; pokud by toto nemohl z důvodu nemožnosti použití vozidla dělat, musela by jeho matka být hospitalizována v odborném zařízení lékařské péče, což odmítá.

Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

Podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně. Podle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. je k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud v první řadě připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jež je mimořádným opravným prostředkem směřujícím proti pravomocnému soudnímu rozhodnutí, přichází v úvahu pouze ve výjimečných situacích, v nichž by, s ohledem na poměry konkrétního stěžovatele, mohly výkon či případné jiné právní následky rozhodnutí u tohoto stěžovatele vést k velmi závažným až nevratným následkům.

Ve smyslu právě uvedeného tak lze konstatovat, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek, tj. kasační stížnosti lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatelku nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Břemeno tvrzení i břemeno důkazní ohledně prokázání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku, tj. negativních právních důsledků spjatých s rozhodnutím krajského soudu, nese v dané věci stěžovatel (zde žalobkyně). Hrozbu *nepoměrně větší újmy* musí stěžovatel dostatečně určitě tvrdit a rovněž náležitě doložit. Nejvyšší správní soud poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti - kasační soud není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011 – 74, všechna rozhodnutí zdejšího soudu jsou dostupná na [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz)).

Nejvyšší správní soud má za to, že stěžovatel prokázal, že by mu v důsledku výkonu rozsudku krajského soudu a napadeného rozhodnutí hrozila nepoměrně větší újma než žalovanému. Nejvyšší správní soud v tomto směru poukazuje na to, že matka stěžovatele je s ohledem na svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odkázána na péči svého nejbližšího okolí, tedy na svého syna, stěžovatele, který zajišťuje každodenní péči o ni, a to i za použití motorového vozidla. Schopnost řízení motorového vozidla stěžovatel potřebuje rovněž k samotné cestě z místa svého trvalého pobytu do místa pobytu jeho matky, které je dle předložených dokladů odlišné od stěžovatelova místa trvalého pobytu. Nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by tedy zjevně negativním způsobem zasáhlo do života matky stěžovatele, která je z důvodu svého zdravotního stavu odkázána na péči třetí osoby.

Výrazný zásah do práv stěžovatele, který by byl způsoben výkonem či jinými právními následky napadeného rozsudku krajského soudu, by podle názoru Nejvyššího správního soudu znamenal nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku

pokračování

může vzniknout jiným osobám. Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že i co do možného následného zásahu do právní sféry jiných osob a s tím spojené újmy, se jeví jako celkově příznivější řešení, kdy bude po dobu řízení před Nejvyšším správním soudem, tedy do vydání meritorního rozhodnutí o kasační stížnosti, pozastaven výkon či jiné právní účinky napadeného rozsudku, resp. napadeného rozhodnutí žalovaného.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti rovněž není v rozporu s důležitým veřejným zájmem, přičemž v návaznosti na výše uvedené lze mít spíše za to, že ve veřejném zájmu je právě naopak přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a s tím spojená ochrana právní jistoty účastníků řízení až do pravomocného meritorního rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti.

S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v případě stěžovatele jsou podmínky obsažené v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. splněny.

Z důvodů výše uvedených proto Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá budoucí rozhodnutí o věci samé. V této souvislosti lze poukázat na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 – 76, v němž zdejší soud vyložil, že „rozhodnutí o přiznání odkladného účinku žalobě a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou svou podstatou rozhodnutími předběžné povahy a nelze v nich předjímat rozhodnutí o věci samé.“ Mimoto je třeba upozornit na § 73 odst. 5 s. ř. s., podle něhož „usnesení o přiznání odkladného účinku může soud i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly.“

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. dubna 2017

JUDr. Petr Průcha  
předseda senátu